

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1608/2015
27.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужилаца З.Ј. из К., В.Р. из М. и Б.П. из К., чији је заједнички пуномоћник Л.С., адвокат из К., против туженог Друштва за промет нафтних деривата Л.-Б. а.д. Б., Пословна јединица К., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1707/14 од 28.04.2015. године, у седници одржаној 27.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1707/14 од 28.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1707/14 од 28.04.2015. године, преиначена је пресуда Основног суда у Краљеву П1 4041/10 од 25.02.2014. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца З.Ј. којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог од 14.10.2010. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду са припадајућим анексима и да се обавезе тужени да га врати на рад почев од 27.10.2010. године. Одбијен је тужбени захтев тужиоца В.Р. којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог од 25.10.2010. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду са припадајућим анексима и да се обавезе тужени да га врати на рад почев од 03.11.2010. године. Одбијен је тужбени захтев тужиоца Б.П. којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог од 14.10.2010. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду са припадајућим анексима и да се обавезе тужени да га врати на рад почев од 28.10.2010. године и одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ранијег ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506.

став 1. важећег ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су били у радном односу код туженог на бензинској станици Б.. Тужиоцима је престао радни однос решењима туженог на основу члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду. Тужени је 11.10.2010. године донео измене Правилника о систематизацији послова према ком је измењена организациона структура Дирекције за комерцијалне послове тако што је избрисана бензинска станица Б. и радна места систематизована у тачкама пословођа, продавац и точилац горива. Уговор о управљању бензинском станицом између туженог и 'О.П. закључен је 06.10.2010. године и по њему је тужени са својим уговарачем успоставио трговински однос без заснивања односа закупа или радног односа. Тужени је као независно предузеће предало наведеном дилеру на управљање и руковођење БС Б. уз преношење државине на роби и залихама уз обавезу да дилер у име и за рачун туженог организује трговину на мало и да ангажује сопствену радну снагу на законом прописан начин. Наведеним уговором је предвиђено да дилер и његови радници нису у радном односу са туженим и да све обавезе према запосленима падају на терет дилера који сnose комплетне трошкове ангажоване радне снаге. Предвиђено је и да дилер може приликом преузимања бензинске станице да преузме и персонал уколико је распоређен у складу са законским одредбама. Према датуму закључења овог уговора утврђено је да је наведени уговор закључен и бензинска станица предата дилеру пре него што је тужени извршио измену и допуну Правилника о систематизацији послова и пре него што је донео решење о отказу уговора о раду тужиоцима. Тужени је донео наредбу 11.10.2010. године да се следећег дана 12.10.2010. године изврши примопредаја бензинске станице Б. између представника туженог друштва и Предузећа О.П. д.о.о. Тужиоци нису били упознати са актима туженог у писаној форми, нити са организационим променама које ће уследити услед тога. Тужени је донео План активности за побољшање ефикасности пословања за период од 2010. до 2012. године дана 15.04.2010. године, којим је предвиђена продаја 17 конзервираних и осам бензинских станица које раде са губитком, а планирано је давање на управљање дилерима 46 активних, а нерентабилних бензинских станица. Према службеној белешци туженог од 29.05.2012. године у франшизу је издато осам бензинских станица између којих и БС Б.. У односу на бензинску станицу Б. није донет посебан социјални програм. У поступку је утврђено да је у периоду од 20.09.2010. до 31.11.2010. године смањен број запослених са 907 на 881 јер се у ту бројку сврставају и 12 запослених којима је радни однос престао по различитим основима и 14 запослених ангажованих на бензинским станицама које су предате у дилерство и да је само 11 запослених проглашено технолошким вишком.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су решења туженог о отказу уговора о раду тужиоцима незаконита зато што су донета пре ступања на снагу измена Правилника о систематизацији послова код туженог.

Супротно, по оцени другостепеног суда решења туженог су законита јер су донета на основу члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду услед промена код туженог - продаја бензинске станице што је проузроковало настанак вишка радне снаге.

Становиште другостепеног суда је правилно.

Према члану 179. став 1. тачка 9. Закона о раду, послодавац може дати отказ запосленом ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

У овом случају, тужени је закључио уговор којим је бензинску станицу на којој су радили тужиоци предао дилеру. Као последица тог уговора тужени је донео и Правилник о изменама и допунама Правилника о систематизацији послова. Околност што је тужени донео решење о отказу пре ступања на снагу наведеног Правилника, није, како то правилно закључује другостепени суд од утицаја на његову законитост јер је радни однос тужиоцима престао после ступања на снагу наведеног Правилника којим су укинута радна места тужилаца.

На основу члана 405. ст. 1. и 2. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде, без њеног детаљног образлагања јер је то учињено другостепеном пресудом, а ревизијом се само понављају ранији жалбени наводи тужилаца. Подробније образлагање ревизијске пресуде не би допринело новом тумачењу права, нити уједначавању праксе.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**